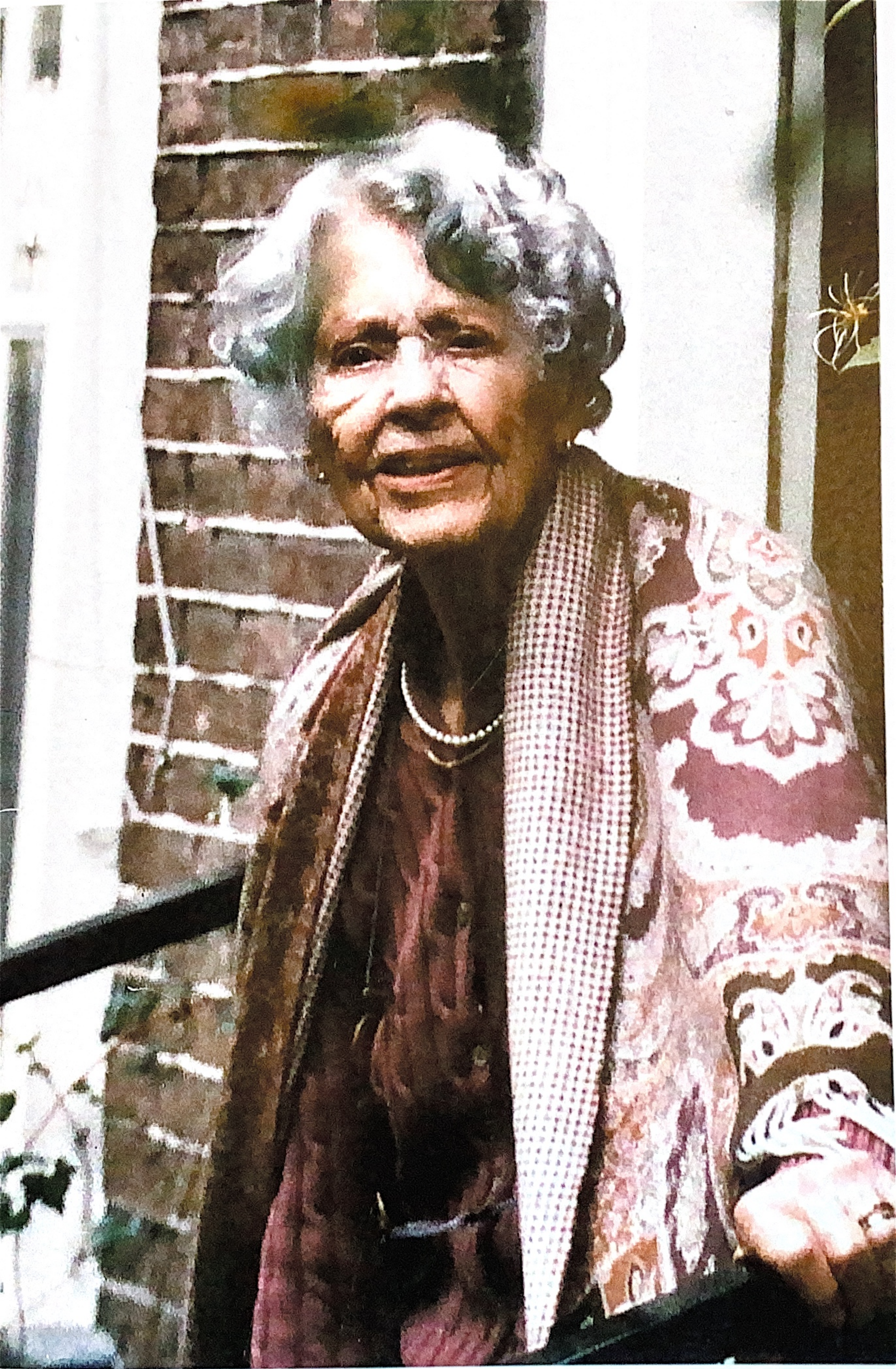

1917-2016

Ik ben een tuinman, niets dan dat,
Met aarde en met mest bespat;
Ik buig mij neer, ik richt mij op,
Ik klem de schoffel en de schop.

Ik wiedz, ik volg mijn diepste wet
Als ik de naakte zaailing zet;
Ik richt mij op, ik buig mij neer.
Een tuinman ben ik en niets meer.

Ga ik met donker stram naar huis,
De pijn spaart schouderblad noch kruis.
Ik waak als ik nog rusten mag.
Mijn land, mijn land: het is kort dag.

Delft straks uw spa voor mij de wig,
Vergeet waar ik geborgen lig.
Voorbij mijn moeite, nood en pijn
Moet er een tuin van sterren zijn

Labor Improbis

Ida Gerhardt (1905-1970)

Labor omnia vincit improbus

(vert. Onverdroten arbeid overwint alles)

Gedicht 'Georgica' van Virgilius ± 37 v. Chr.

December 2016,

Wij zijn dankbaar dat onze moeder zolang in ons midden is geweest. De grote belangstelling tijdens de begrafenis en de vele warme Schriftelijke- en telefonische reacties, hebben ons gesterkt in de opvatting dat moeder voor velen van betekenis is geweest.

Ary, Aad en Willem Dirkzwager

Lieve Els & Herman

De grootste passie van ons moeder, "Grootje" was tuinieren. Haar tuin was haar aardse paradijs. De beeldspraak dat zij vertrokken zou zijn naar een "tuin van sterren" is voor ons een troostrijke gedachte evenals de observatie van Yourcenar:

"Il ne faut pas pleurer parce que cela n'est plus, il faut sourire parce que cela a été."

Haar begrafenis plechtigheid was waardig maar niet droef. Een Walcherse vriendin van haar merkte op: Zou ik ook begraven worden. Dank voor alle aandacht. Iubst. van & Aad